

Arrest

nr. 125 328 van 10 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. MOUBAX en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Gambiaanse nationaliteit en bent u geboren op 1 januari 1994 te Pirang (Kombo). U bent moslim en uw etnische origine is Mandinka.

U had een Spaanse vriend, (J.C.). U leerde hem in 2005 kennen. Hij werd in 2007 gearresteerd, omdat hij beschuldigd werd van het slapen met mannen. In 2007 – 2008 besloot u om homoseksueel te worden. Via (J.C.) leerde u twee Spanjaarden kennen, (P.J.) en (J.). U ging met beide mannen een homoseksuele relatie aan. De homoseksuele relaties die u had met (P.J.) en (J.) duurden vijf tot zes maanden. (P.J.) en (J.) werden op 3 juni 2008 gearresteerd, omdat ze homoseksuele voorstellen gedaan zouden hebben aan taxichauffeurs. Ze werden tot 14 jaar cel veroordeeld en zitten nog

opgesloten. In 2011 ging u een homoseksuele relatie met een Britse toerist (S.). Nog in 2011 richtte u – samen met de Gambianen (K.) en (F.) – de organisatie Saro op. De groep bestaat uit homoseksuelen en het doel van de groep is om elkaar meer veiligheid te bieden door informatie met elkaar te delen. In de periode 2011 – 2012 had u verder een homoseksuele relatie met een Nederlander die u de naam 'boss' gaf. Op 11 april 2012 was u aanwezig in de Isu bar te Bah – Banjul. De politie viel er binnen en arresteerden vijftien mensen. U kon vluchten, omdat u rode peper in uw zak had en deze naar de politie gooide. Toen u in juli 2012 met een aantal vrienden op weg was van school naar uw huis, ging (Fa.) – een jongen waarmee u het huis deelde – voorop. Er was politie aanwezig en die vroegen aan hem waar u was en ze gaven aan dat u een gezochte homoseksueel was. (Fa.) gaf aan dat hij niet wist waar u was en hij verwittigde u van de aanwezigheid van de politie. U vluchtte via het huis van de burens en diezelfde avond kwam u in Banjul aan. U ontmoette er Senegalese handelaars en deze namen u per boot mee naar Dakar (Senegal). U verbleef twee maanden in Senegal. Nadien reisde u naar Mauritanië, waar u anderhalve maand verbleef. Vervolgens reisde u naar Marokko, vanwaar een Spaanse visser u met zijn boot naar Spanje bracht. U kwam in oktober 2012 toe in Spanje en u bleef er tot eind november 2012. Vervolgens reisde u per bus naar Duitsland, waar u werd tegengehouden en naar België werd gezonden. Op 1 december 2012 kwam u in België toe waar u op 3 december 2012 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de gemeenschap en de overheidsdiensten omwille van de door u beweerde homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u beweerde homoseksuele geaardheid.

Vooreerst kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid.

Toen u gevraagd werd hoe u er zeker van was dat u mannen boven vrouwen verkiest, gaf u aan dat dit het leven is en het moeilijk uit te leggen is wanneer je geen homo bent. Toen u daarop gevraagd werd om toch te trachten het uit te leggen, gaf u aan dat jullie elkaar kenden, u met hen sprak en dronk in een bar en u homo werd. U stelde dat u eerder beetje bij beetje ervaring opdeed; dat het eerder vreemd was, maar dat u hield van hun levensstijl. U verduidelijkte dat u **besloot om homo te worden** (gehoor CGVS, p.18). Er dient te worden opgemerkt dat bovenstaande verklaringen over de ontdekking van uw beweerde homoseksuele geaardheid weinig overtuigend of doorleefd overkomen. U stelt het immers voor alsof homoseksueel worden een optie is, die in uw geval vergemakkelijkt werd door ervaring op te doen en omdat u hield van hun levensstijl. Nergens uit uw verklaringen komt duidelijk naar voor dat u voor mannen koos omdat u tegemoet wil komen aan uw gevoelens of verlangens ten aanzien van mannen, of omdat u de nood hiertoe voelde, precies omwille van uw homoseksuele geaardheid.

Toen u verder gevraagd werd wat er door uw hoofd ging toen u voor het eerst besepte dat u homoseksueel was, gaf u aanvankelijk aan dat het een moeilijk vraag was. Toen daarop de vraag herhaald werd, gaf u ontwijkend aan dat u sinds 2008 met mannen sliep en u eind 2009 met een tweede man sliep en u besepte dat u het leuk vond. Toen u opnieuw gevraagd werd wat er door uw hoofd ging toen u voor het eerst besepte dat u homoseksueel was en verduidelijkt werd of u zich gelukkig, angstig, verward,... voelde, gaf u aan dat u niet angstig was, maar u gelukkig was en u zeker niet verward was (gehoor CGVS, p.18). Uit bovenstaande verklaring, blijkt geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt én uw verklaringen, blijkt dat de Gambiaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt (gehoor CGVS, p.18-19). Het komt **weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig** over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte – homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier – integendeel – gelukkige gevoelens bij had en volstrekt niet besepte dat u afweek van de heersende norm.

U verklaarde homoseksueel te zijn en met verschillende mannen homoseksuele relaties gehad te hebben (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd vanaf wanneer u zich aangetrokken voelde tot mannen, gaf u aanvankelijk al lachend aan dat dit lang geleden was om nadien te verklaren dat u

zich sinds 2008 aangetrokken voelde tot mannen en u de groep Saro (zie verder) in 2011 oprichtte. Toen de vraag herhaald werd en verduidelijkt werd sinds wanneer u gevoelens voor mannen had, gaf u aan dat dit sinds 2008 was. Toen u daarop gevraagd werd waarom aangaf dat u in 2008 voor het eerst gevoelens had voor mannen en of er een bepaalde reden was, gaf u aan dat u toen een relatie had, maar dat homoseksualiteit niet gemakkelijk is omdat je ervaring moet hebben en je olie gebruikt om te oefenen. Verder gaf u aan dat als je ermee wil doorgaan..., maar u maakte uw zin niet af en gaf aan dat u in 2011 professioneel werd, een 'sex-a-holic' werd, die met 5 – 6 mannen per nacht kon slapen. U verklaarde dat je homoseksualiteit stap per stap doet; dat je slaapt met een eerste man, maar dat je porno moet hebben om te slapen met een volgende man (gehoor CGVS, p. 18). U verklaarde 'volledig' homoseksueel te zijn geworden in 2011 en voordien 'rekrut' te zijn geweest. De voorstelling die u maakt van uw homoseksuele geaardheid is er een waarbij u er rationeel en vrijwillig voor opteerde om 'gerekruteerd' te worden door het homoseksuele milieu, daarna seksuele ervaring opdeed om dan – in 2011 - 'volledig' homoseksueel te zijn geworden. Ook hier gaat u voorbij aan het feit dat iemand die werkelijk homoseksueel is, juist vanuit die geaardheid gedreven wordt door bepaalde gevoelens en verlangens ten aanzien van mannen en niet – zoals u het voorstelt - homoseksueel 'wordt' na voldoende seksuele ervaringen met mannen te hebben gehad.

Verder kunnen ernstige bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde homoseksuele relaties.

U verklaarde homoseksueel te zijn en verschillende homoseksuele relaties te hebben gehad. Zo had u in 2008 homoseksuele relaties die vijf tot zes maanden duurden met de Spanjaarden (P.J.) en (J.) (gehoor CGVS, p.4). U was de volledige naam van uw partner (J.) vergeten echter vergeten (gehoor CGVS, p.4). U gaf aan dat jullie elkaar vele keren ontmoetten en u het niet kon tellen (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd of uw partners (P.J.) en (J.) gehuwd waren en of ze kinderen hadden, gaf u aan het niet te weten en het persoonlijk is (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd wat u wel kon vertellen over (P.J.) en (J.), kwam u niet verder dan te stellen dat het goede vrienden zijn. Toen u gevraagd werd wat u verder nog over uw partners (P.J.) en (J.) kon zeggen, herhaalde u dat het goede vrienden zijn en het alles is wat u over hen kan zeggen (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd of u de eerste vriend was van (P.J.) en van (J.), gaf u aan het niet te weten en het persoonlijk is (gehoor CGVS, p.17).

Verder gaf u aan dat (P.J.) en (J.) op 3 juni 2008 gearresteerd werden (gehoor CGVS, p.5-6). U gaf aan dat (P.J.) in Kuntu gearresteerd werd, maar u wist niet waar juist (gehoor CGVS, p.6). U gaf aan dat (P.J.) en (J.) tot 14 jaar cel werden veroordeeld (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd of (P.J.) en (J.) momenteel nog gevangen zitten, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd of u niet trachtte om na te gaan of (P.J.) en (J.) nog opgesloten zaten, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.6). U trachtte hen nooit te bezoeken in de gevangenis, maar u gaf aan dat u hen zou contacteren na hun vrijlating. Toen u er op gewezen werd dat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de 2 Spanjaarden, (P.J.) en (J.M.), die in 2008 in Kotu gearresteerd werden nadat ze 2 taxichauffeurs hadden gevraagd om hen naar een plaats te brengen waar ze homoseksuelen konden ontmoeten, nog in hetzelfde jaar dat ze gearresteerd werden, werden vrijgelaten, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.16). Het is erg opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van het feit of (P.J.) en (J.) al dan niet nog opgesloten zitten en u ook niet trachtte dit na te gaan, temeer daar u aangaf dat u met (P.J.) en (J.) gedurende vijf tot zes maanden een homoseksuele relatie had tot ze hen arresteerden, jullie elkaar vele keren zagen en u stichtend lid was van de organisatie Saro die als doel had informatie aan elkaar te geven in verband met homoseksualiteit én de vrijlating van (P.J.) en (J.) de internationale en Gambiaanse pers haalde (zie gehoor CGVS, p.5, p.7-8, p.11, p.15 en administratief dossier).

Verder had u in 2011 een relatie met de Brit (S.), maar u kende de volledige naam van (S.) niet (gehoor CGVS, p.4). Verder had u in 2012 een relatie met een Nederlander (gehoor CGVS, p.4). U gaf aan dat u de naam van uw Nederlandse partner helemaal niet kende, maar u noemde hem 'boss' (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd uw Nederlandse partner gehuwd was, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd waar uw Nederlandse partner momenteel is, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd wat u wel kon vertellen over uw Nederlandse partner, kwam u niet verder dan te stellen dat hij een goede vriend is. Toen u gevraagd werd wat u verder nog over uw Nederlandse partner kon zeggen, herhaalde u dat hij een goede vriend is en het alles is wat u over hem kan zeggen (gehoor CGVS, p.8).

Bovenstaande onwetendheden maken ook uw relaties met (P.J.), (J.), de Brit en de Nederlander ongeloofwaardig en ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw vervolging die u omwille van uw geaardheid ondergaan zou hebben.

Vervolgens blijkt ook uw kennis van de leefwereld en de juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst quasi onbestaand te zijn.

U gaf aan dat u in 2011 – samen met (K.) en (F.) – de groep Saro oprichtte. U gaf aan dat de groep voor jullie eigen veiligheid werd opgericht, omdat het niet gemakkelijk is om homo te zijn in Gambia (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd of 'Saro' een afkorting is, gaf u aan dat het zoals LGBT is. Toen u

gevraagd werd naar de betekenis van de afkorting LGBT, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd om de volledige namen van (K.) en (F.) – de medeoprichters van Saro – te geven, gaf u aan hun volledige namen niet te kennen, omdat het gevaarlijk is (gehoor CGVS, p.10). U gaf verder – overigens correct – aan dat het Gambiaanse volk niet moet weten van homoseksualiteit en gaf aan dat de president van Gambia zei dat homoseksuelen gedood moesten worden (gehoor CGVS, p.4, p.6-7, en p.13-14). Toen u gevraagd werd of u – buiten de drie Spanjaarden, de Nederlander en de twee andere leden van Saro – homoseksuele vrienden of kennissen had, gaf u aan dat u ze wel kende van gezicht, maar u geen namen kent van andere homoseksuelen (gehoor CGVS, p.19).

Toen u verder werd gevraagd of u – buiten (A.) – andere homoseksuelen kende die omwille van hun homoseksualiteit problemen kenden in Gambia, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.19). Toen u erop gewezen werd dat er een Nederlander problemen kende wegens zijn homoseksuele geaardheid en u gevraagd werd wat u er over kon vertellen, gaf u aan er niets over te kunnen vertellen. Evenmin kon u iets zeggen over de twee vrouwen en de man die in april 2012 gearresteerd werden wegens – verdenking van – homoseksualiteit. Toen u er verder op gewezen werd dat er in 2012 een twintigtal mensen in Gambia gearresteerd werden wegens hun – verdenking van – homoseksualiteit en u gevraagd werd om namen te noemen, gaf u aan geen naam te kennen (gehoor CGVS, p.19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er heel wat artikelen in de media verschenen over homoseksuelen die omwille van hun homoseksualiteit problemen kenden in Gambia en ook een lijst met namen en foto's gepubliceerd werd van een twintigtal mensen in 2012 in Gambia gearresteerd werden wegens hun – verdenking van – homoseksualiteit.

U gaf verder aan dat homoseksuelen in Gambia onthoofd worden. Toen u gevraagd werd of er reeds daadwerkelijk homoseksuelen in Gambia onthoofd werden, gaf u vaag aan dat er in 2008 iemand stierf. Toen u gevraagd werd om de naam te geven, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.7). U gaf verder aan dat u op 11/4/2012 in de Isu Bar te Banjul was en er die dag 15 mensen gearresteerd werden op verdenking van homoseksualiteit. Toen u gevraagd werd of u de namen kon geven van deze 15 mensen die gearresteerd werden op verdenking van homoseksualiteit, gaf u aan van niet en u gaf aan geen van hen te kennen en de mensen van overal kwamen (gehoor CGVS, p.7-8). Later gaf u echter aan dat de mensen die gearresteerd werden, ondervraagd werden en namen moesten noemen en u hen kende, maar ze hun namen niet onthulden (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd of u ooit van (F.B.) hoorde, vroeg u zich af of het over een echte naam of een bijnaam ging en u gaf aan dat u nooit van deze naam hoorde (gehoor CGVS, p.14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de Nederlander (F.B.) in december 2008 gearresteerd werd in Gambia omdat hij in het bezit was van homoseksuele foto's. Toen u gevraagd werd of u ooit van EJ hoorde, vroeg u zich af of het de naam van een bar was en u gaf aan dat u nooit van EJ gehoord te hebben (gehoor CGVS, p.19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat EJ één van de twintig mensen is die in 2012 in Gambia beschuldigd werd wegens – vermeende – homoseksualiteit en overleed. Toen u gevraagd werd of u reeds hoorde van FAGC, gaf u aan er nog nooit van gehoord te hebben (gehoor CGVS, p.17). Toen u erop gewezen werd dat FAGC een organisatie is die in Gambia vecht voor de rechten van homoseksuelen – meer bepaald voor uw beweerd ex-partners (P.J.) en (J.) – gaf u aan dat er zulke organisaties zijn, maar u er nog niet van hoorde en de president er tegen is (gehoor CGVS, p.17 en administratief dossier).

Er dient te worden opgemerkt dat uw kennis betreffende de leefwereld van homoseksuelen in uw land van herkomst erg beperkt is. Uw beperkte kennis is des te frappanter daar u beweerd homoseksueel te zijn én stichtend lid te zijn van de organisatie Saro die als doel had informatie aan elkaar te geven in verband met homoseksualiteit.

Bovendien blijkt ook uw kennis van de leefwereld van homoseksuelen in België erg beperkt te zijn.

Toen u gevraagd werd of u in België reeds homoseksuelen opzocht, gaf u aanvankelijk aan van wel. Toen u daarop gevraagd werd waar u hen concreet zocht, gaf u plots aan dat u nooit zocht. Toen u gevraagd werd om namen te geven van gay bars en clubs in België, gaf u aan er geen te kennen en die er niet zijn waar u woont (gehoor CGVS, p.20). Van iemand die beweert homoseksueel te zijn mag men verwachten dat hij na een verblijf van één jaar in België reeds op zoek ging naar andere homoseksuelen of dat hij gay bars en clubs in België, daar u beweerd dit regelmatig gedaan te hebben te Gambia.

Bovenstaande vage verklaringen en frappante onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid volledig en bijgevolg de vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsverplichting en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker merkt op dat de bedenkingen in de bestreden beslissing zeer subjectief zijn en dat hij nog vrij jong en recent zijn seksuele geaardheid ontdekte. Hij was als homoseksueel gelukkig op gevoelsvlak, maar kende zijn grenzen, zodat hij geen risico's nam in de homofobe maatschappij van Gambia. Hij begon in 2008 op 16-jarige leeftijd met mannen te slapen nadat hij eerst de man beter leerde kennen. In 2009 sliep hij met een tweede man om het nadien echt leuk te vinden en “sex-a-holic” te worden. Op school verborg hij zijn seksuele geaardheid en heeft men het nooit ontdekt. Deze relaties waren eerder seksueel getint en niet gericht op het stichten van een familie, hetgeen begrijpelijk is op die leeftijd. Het feit dat hij aanvankelijk vrijwillig en rationeel koos om gerekruteerd te worden door het homoseksuele milieu, ontnemt volgens hem niets aan het feit dat hij nadien homoseksueel geworden is in zijn gevoelens, daar waar hij aanvankelijk misschien niet overtuigd was.

Aangaande zijn relaties, wijst verzoeker erop dat het seksuele relaties waren, die goed waren maar niet gericht op het creëren van een duurzame relatie. Ze gingen vaak samen iets drinken en hadden seksuele betrekkingen. De Spanjaarden waren ook sekstoeristen die niet uit waren op een langdurige relatie, zodat hun familiale situatie er niet toe deed en hieromtrent niet veel werd gepraat. Verzoeker wist dat (S.) afkomstig was van “Cook Islands, een klein Brits eiland”. Verzoeker kende zijn grenzen en wilde geen risico's nemen door hen te gaan opzoeken in de gevangenis, waardoor hij geen verder nieuws had over het verloop van de rechtszaak. Verzoeker verliet Gambia bovendien in 2012 en heeft niets meer van hen gehoord, noch welke de afloop van de rechtszaak was, en dit uit veiligheid voor zichzelf. Hij zag zijn leven op dat moment als prioriteit en schortte zijn liefdesleven met die twee op. Hij had immers vernomen dat er in Kian iemand gefolterd werd en in 2008 stierf, zodat hij zelf geen risico's voor zijn leven wilde nemen. Niemand gaf hem informatie.

Verder wijst verzoeker erop dat de echte identiteit van homoseksuelen vaak verborgen wordt en er *nicknames* gebruikt worden, zodat hij de namen van de homoseksuelen in de bars niet kende en uit veiligheid ook niet de actualiteit erop nahield. Saro was een naam die zij zelf gaven om een homoseksueel aan te duiden en dit om alle risico's te beperken.

Verzoeker merkt tevens op dat het Frans de heersende taal is in het centrum waar hij verblijft en dat hij praktisch geen contact heeft met de buitenwereld. Dit is de reden waarom hij geen contact heeft met andere homoseksuelen. Zijn kennis van de plaatselijke bars en plaatsen bewijzen zijn nationaliteit en hij legde tevens uit hoe zijn reisweg was.

Verder wijst verzoeker erop dat de Gambiaanse president op 27 september 2013 meedeelde dat homoseksuelen een gevaar zijn voor het menselijk bestaan en dat het een epidemie wordt, die bestreden moet worden. Dit werd nogmaals herhaald in een toespraak waarbij zelfs de hulp aan homoseksuelen strafbaar werd gesteld. Er is dus gevaar voor deze minderheidsgroep, die volgens verzoeker minstens aanleiding moet geven tot het toekennen van subsidiaire bescherming.

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift artikelen “*betreffende huidige toestand van LGBT members in Gambia*” (stuk 3).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat

is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel begin van bewijs bijbrengt ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Verder dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van de gehoorverslagen blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Gambiaanse samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) zijn verklaringen met betrekking tot de ontdekking van zijn beweerde homoseksuele geaardheid weinig overtuigend en doorleefd overkomen, (ii) hij verklaarde zijn beweerde homoseksualiteit niet als problematisch te ervaren, hetgeen eveneens weinig doorleefd en ongeloofwaardig overkomt, gelet op de homofobe context van de Gambiaanse samenleving, (iii) hij verklaarde dat hij er rationeel en vrijwillig voor opteerde om "gerekruteerd" te worden door het homoseksuele milieu, daarna seksuele ervaring opdeed om dan in 2011 "volledig" homoseksueel te zijn geworden, niet te rijmen is met het feit dat iemand die werkelijk homoseksueel is vanuit diens geaardheid gedreven wordt door bepaalde gevoelens en verlangens ten aanzien van mannen en niet homoseksueel "wordt" na voldoende seksuele ervaringen met mannen te hebben gehad, (iv) de onwetendheden aangaande zijn beweerde relaties met (P.J.), (J.), de Brit en de Nederlander de geloofwaardigheid van deze relaties ondermijnen, (v) zijn kennis van de leefwereld en de juridische positie van homoseksuelen in Gambia quasi onbestaande is, en (vi) ook zijn kennis van de leefwereld van homoseksuelen in België erg beperkt is.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker dat hij gelukkig was homoseksueel te zijn, maar zijn grenzen kende en geen risico's nam, dat zijn relaties seksueel gericht waren en dat hij pas jong en recent zijn homoseksualiteit ontdekte. Tevens stelt hij dat de Spanjaarden waarmee hij een relatie stelt te hebben gehad, sekstoeristen waren, dat hij zijn eigen leven prioritair achtte en Gambia reeds in 2012 verliet. Ook stelt verzoeker dat de homoseksuelen in zijn land van herkomst *nicknames* gebruiken, dat de heersende taal in het centrum waar hij verblijft, het Frans is en dat hij praktisch geen contact heeft met de buitenwereld. Daarmee komt verzoeker echter niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen de motieven van de bestreden niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stuk 3) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn aanvraag en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS